

77. letu svoje starosti v Beligradu umrl. Za njim je prišel sin njegov Mihal — 14. septembra 1842. leta vladarstva odstavljen, drugi pot na Srbski prestol, al 29. maja 1868. leta so ga zarotniki na sprehodu zavratno umorili.

Njegov naslednik Milan je sin Mihalove sestre Julije. Ko so zarotniki strica umorili, je bil Milan še le 12 let star, in zavoljo tega sta do sedaj po volji narodne skupščine v njegovem imenu vladala ministra Blaznovač in Ristić.

Jutri 22. avgusta bo Milan slovesno polnoleten proglašen. Narod srbski od njega, ker je mladeneč bistre glave in navdušen za svojo domovino, pričakuje srečne dobe za Srbijo.

Mnogovrstne novice.

* *Kozé* (nevarna človeška bolezen) v Trstu in okoli Dunaja še zmirom hudo razsajajo; iz okolice dunajske se piše, da v eni sami hiši je zbolelo 27 osób za kozami in izmed njih jih je umrlo 11.

* *Kolera*, ki se je že davno prikazala, se tudi po poročilih iz Lvova (Lemberg) v okrajih Zbaraškem čedalje bolj razširja in huja postaja.

* V *Perziji* vlada strašna lakota; več mest je popolnoma zapuščenih, pomrli so glada skor vsi prebivalci; samo v glavnem mestu Teheran-u jih je umrlo 106.000.

Dopisi.

Iz Gradca 18. avgusta. A—č. — Pretekli teden je šla iz Gradca velikanska procesija v Marija-Celje. Gotovo 5000 vernih bilo je samo iz Gradca in bližnje okolice. Knezoškof dr. Zwerger sam jo je spremljal z mnogimi duhovni. Kolikor tudi tukajšnji nemški liberaluhi našega škofa pikajo in zaničujejo, pokazalo se je vendar pri tej priliki, da ljudstvo je še vedno na škofovi strani. Na vse kriplje so liberalni listi odvrčali ljudstvo, naj se nikar ne vdeleži te procesije, al — dosegli niso nič! Danes je šla zopet procesija v Maria-Trost. Liberaluhi vdrihajo po škofu in duhovščini, češ, da s tem ljudstvo svoja dela na polji zanemarja; al pri tem pa ne pomislijo, da tudi oni, ko take čenčarije kvasijo in toliko otrobov vežejo, Bogu ljubi čas kradejo. Kmet sam najboljši vé, kaj ima storiti, da mu delo ne bo zaostalo, in ne potrebuje o tem nobenega svetovalca.

Iz Trsta. („Beseda“ v Rojanski čitalnici) je bila sopet prav lepa in živahna; v to so posebno pripomogli izvrstni pevci od Št. Ivana. „Beseda“ je odprl odbornik g. Katalan s kratkim govorom, v katerem je nazdravil presvitlega cesarja; deklamacija male deklice g. Pazor-jeve je bila pikantna, igra „Ravni pot najboljši pot“ se je jako dobro vršila. Hvala dramatičnemu odseku! Po igri smo se po domače s petjem in napitnicami pod milim nebom v večernem hladu zabavali. — Na splošno željo se ponoví zanimiva „beseda“ 25. dne t. m. Vabijo se vljudno vsi častiti udje; neudje plačajo vstopnino.

Iz Kanala 10. avg. J. V....č. — Ministerstvo za bogočastje in uk je letos prav veliko učnih pomočkov podarilo ljudskim šolam, šolskim in učiteljskim knjižnicam. Vrednost vsega darovanega blaga znaša več kot 16 tisoč gold. Vidi se iz tega, da se ljudsko šolstvo vedno bolj podpira. Preteklo leto se je podarilo naši šoli 16 lepih Hartingerjevih kmetijskih tabel, ki bi pa bile pravi kinč šoli, ako bi na šolskih stenah v primer-nih za to napravljenih okvirih visele; tako bi tudi več koristile deci, ker bi jih imela vedno pred očmi, jih ogledovala, čitala itd. Močno me pa veseli, da se tudi

letos ni pozabilo na našo šolo, ker jej je podarilo sl. ministerstvo za bogočastje in uk po nasvetu blagorodnega g. Gatti-a, deželnega, in g. Budala, okrajnega nadzornika, prav lep globus. Omenjenima gospodoma se tu javno zahvaljujem za lepi pomoček. Naj pa povem tudi to, da slovenski globus smo že imeli, ker nam ga je naš vrli župan g. Malnič hitro omislil, ko je bilo po časopisih naznanjeno, da se dobí v Ljubljani. Konečno naj še to naznanim, da naš preč. g. dekan Andrej Wolf je podaril naši šoli tri zemljevide (Evropo, obraz cele zemlje v polutah in Avstriji), ki jih je izdala „Matica Slovenska“, in pa nekoliko knjig za šolsko knjižnico, ki smo jo zdaj ustanovili. Bog plati!

Ajdovščina 16. avg. A. R. — Včeraj popoldne je v gradu Lože (Leutenburg) strašen ogenj celo desno stran gradiča pokončal. Škoda je velika; sliši se, da je bilo zažgano, zato, ker je neki na dveh krajih začelo goreti. Ajdovska komunska gasilnica in iz fabrike Ajdovske, kakor tudi gasilnica iz Vipavskega trga so prihitele na pomoč, al vode je pomanjkovalo.

Iz Goč 12. avg. F. A. — Zdaj ena, zdaj druga soska v Vipavskem okraji se pritoži zarad gozdnih vžitkov. Tudi pri nas je v tej zadevi taka; veden prepir je med sosedmi. Eni želijo, da bi se gozd razdelil, drugi da ne; vendar večina glasov je, da to priznava in zahteva; zato tudi ne bo pred mirú, dokler ne dobí vsak svoj del odmerjen v gozdu. Zarad tega smo se unidan pomenkovali, da bi dobro bilo, ako bi se vkup zbrali in šli k županiji, da bi nam o tem kak dober svet dala, kaj nam je storiti. Al le pri besedi je ostalo; k županu ni šel nobeden. Precej pa se je vzdignil nekdo čez ta naš pogovor in zatrosil laž, da je hodil nek „črni fant“ po vasi in ljudi šuntal, naj bi šli pri skazovanji lesá v gozd se bojevat. Pri nas ni nobenega fanta, da bi se imenoval „črni fant“, in tudi na boj ni nobeden ljudi šuntal. Da je pa ono človeče kaj tacega si izmislilo, ni čuda, zakaj navzelo se je obilo „blatnega“ duhá in ga začelo puhati iz sebe. Mi pa zahtevamo od njega, naj nam nikar ne skruni poštenja našega!

Stari Trg na Notranjskem 17. avg. — Strašna nesreča je danes zadela Stari Trg; silni ogenj je pokončal 23 hiš, katerih menda nobena ni bila zavarovana! (To pač je žalostno, da — koder koli se pripetí nesreča ognja — se kaže nemarnost, da malokdo ali nihče ni zavarovan!)

Iz Črnomlja. (Odgovor na očitno vprašanje Črnomaljcev v 32. listu „Novic“ t. l.) 21. decembra 1870. leta je poprejšnji župan po okrožnici naznanil, da bode nova volitev župana in svetovalcev 30. decembra 1870. Znano je vsacemu, da občinska dela so meni izročena bila, zato sem moral, samo ob sebi se razume, na tanko ta opravilstva znati. Ko se je okrožnica odposlala, brž grem k zastopnikom naše domače stranke, ter se ponudim za župana kandidirati s tem dostavkom: ako misli kdo od naše domače strani za župana se ponuditi, da jaz od svoje kandidature odstopim. To se je godilo neko soboto zjutraj. Dal sem pa obrok do četrtega zvečer, tedaj 5 dni in pol za odgovor. Prisedši v četrtek zvečer na dotični kraj dobim odgovor, da ni nič gotovega znano. Na to podaljšam obrok še za 24 ur; po preteklem tem času pa sem isto zvedel; na to podaljšam obrok še za 24 ur; al zvedel sem zopet isto. Zanašal sem se na sladke obljube; al zmotil sem se, kakor že marsikdo drugi. Prepričal sem se, da se mi je za hrptom delalo od domače strani; ponujala sta se razen mene še dva druga, a tega mi nista razodela; to pa me je jako razkačilo, da nobeden ni bil odkrito srčen, kakor sem jaz navajen biti, kar mi bo gotovo vsak priznaval. Pride 30. december 1870. leta popoldne in bilo je treba na volitveno volišče iti. Mene so zadnji

dan zelo popraševali, kaj da mislim; odgovoril pa sem jim naravnost, da se bo vže videlo, ako Črnomelj rabi nesposobnih glav. Domača stranka čaka na moj glas; nasprotna mi ni do konca verjela, akoravno mi je ponujala čast, katero sem pa s tem dostavkom odbil, da je nočem sprejeti; jaz v tacih okoliščinah volim proti svojemu prepričanju Stoniča, Viranta in Majerleta; al kljub temu ostanem to, kar sem bil. Naj pokažejo nemškutarji, kaj znado. In postal je Stonič župan s svojim in mojim glasom; postal je Virant s svojim in mojim glasom prvi svetovalec; je li Majerle kot drugi svetovalec tudi sebi dal glas, se ne spominjam več. Da sem na domači strani stal, kakor stojim dandanes, to pred vsem svetom lahko rečem; kdor pravi, da ne, tega prosim, naj mi reče to očitno. Da je vse tako bilo, za to imam svedoke. Britkega srca pa rečem, da nisem od Črnomaljšev zaslužil tega, da se mi za hrbtno dela; le odkrito, pošteno in marljivo, pa bo vse drugače! Potuhnjenost, zvižaja in lenoba nič ne velja. Vse to povedati, bila je moja dolžnost; pripravljen pa sem zmirom vse to in še več drugoga brez in s svedoki vtrditi. Pisatelj gori imenovanega očitnega vprašanja ima tedaj prav, da samo narodnjaki so, pregreh kakor drugod, tako tudi tukaj krivi. Bože pomiluj!

Janez Kolbezen.

Iz Kostanjevice 8. avg. *) — V „Slov. Nar.“ sem bral odgovor na mojega „dobrega gospodarja“. Ko bi se mi hotelo, ovrigel bi na vse strani oni dopis, ki je res prava godlja kakega „konfusionsratha“. Odgovoriti hočem le ob kratkem. — Gosp. dopisnik se nevoljno pritožuje, da so moji dopisi „neskončna štrana“. Res je, pisal sem veliko o „dobrem gospodarji“, ker sem hotel dokazati to, kar sem pisal, pa bi bil lahko še več, na priliko, o hrastovih mestne hrastine, s kterimi dela „dobrega gospodarja“ brat tako, kakor pastir z jurji v gozdu — brez kazni. Res je, veliko sem pisal, pa za g. dopisnika še premalo, ker ga s tolikimi in s tolikimi dokazi še nisem prepričal, da Gač je za mesto slab gospodar. Gosp. dopisnik je hotel spregovoriti o „dobrih gospodarjih“, pa je le hotel, dalje pa ni prišel. Ko bi bil pa tako dober, da bi res opisal „dobre gospodarje za mesto“, kterih glava in duša je „dober gospodar“ Gač: — tedaj mu jaz prvi zakličem: „Bog Vam plačaj!“ Naše mesto ima nekaj vrlih odbornikov, pa vendar ne more nobena stvar naprej, ker Gač vse ovira s pomočjo nekterih drugih. — Gač je flegmatičen človek, pravi gosp. dopisnik. — To nam ni nič mar, al je flegmatičen ali koleričen, ali je sangviničen ali melanholičen. To praviti je čisto nepotrebno. Ali, gosp. dopisnik, znabiti hočete sklepati iz temperamenta njegovega, da Gač more in mora biti zavoljo flegmatičnosti slab mestni gospodar, nemčur in liberallec?? Lepa logika bila bi ta! Gač je kramar, ki zlato tele ima za boga, ki svet meri edino le z vatlom; Gač je zagrizen nemčur, ki je nad 20 glasov ob zadnji volitvi priinfaril za nemčurja; Gač je „veliki liberallec“, vsak pa lahko vé, kaj se to pravi. Res, da duša tukajšnjega nemčurstva je gosp. Podboj; al ker ima on za agitiranje preobilen trebušek, posojuje mu Gač svoji nogi, s kterima teka in brusi toliko, da ju že ni obrusil; — posojuje mu jezik, s kterim meščane vodi v nemčurstvo; — posojuje mu roki, s kterima deli petake in desetake ljudem, ako volijo nemčursko. In vse to dela „flegmatični“ Gač! In tacega „rodoljuba“ zagovarja „Slov. Narod“! Pri volitvah deželnega poslanca ga bode po takem še kronal za svojega agenta! — Nadalje g. dopisnik dokazuje, da je Gač dober gospodar „za se“. To sem tudi jaz pri-

znal. Pa menda dopisnika že spomin zapušča, zato mu pridem na pomoč in ga zavrnem na to, kar sem pisal v 25. in 29. števil. „Novic“. — Al nam gré le edino za to, kakošen gospodar je za mesto. In jaz sem dokazal, da je Gač za mesto slab gospodar. In tega mi dopisnik ni ovrigel; se vé da kar se ne dá, pa se ne dá! Sicer dopisnik suče stvar, kakor da bi bil gosp. Kržičnik zapravlil pergament. Pa to je gola laž. Prašajte Gača (če Vam bo hotel povedati) ali pa Kržičnika in lahko zveste, da je Gač pergament dobil od hčere dotičnega K., in potem je pergament zginil. Izgovor, da K. ne zna ne brati ne pisati, je public; če tudi ne bi znal, vendar lahko razloči, kakošne bukvice so kancelijske, in kakošen je pergament. In ko bi bil g. K. res tako neumen, gotovo bi bil Gač še neumnejši, ako bi bil tak zaklad puščal v rokah takega nevedneža! — „Narodov“ pisatelj nam pa še priporoča mir in ljubezen! Gledite novo prikazen od tiste strani, ktera tako rada vnema prepir! Kdo neki kali mir: ali mi? ali nemčurji in „liberalci“? Pridigovajte mir protivnikom narodnih svetinj, a ne nam, in ne kažite tako očitno se liberalca „Tagblatnika“! — Konečno le še to: Vi, gospodine dopisnik, stavite? mojemu meščanstvu; s tem hočete reči, da se le delam meščana, pa nisem. Če prinesem krstni list, ki spričuje o mojem meščanstvu: ali mi daste 1000 gold.? Če pa Vam s krstnim listom ne skazem svojega Kostanjevičanstva, dam pa jaz Vam 1000 gold.! Hajd, korajža velja! Ali dobom jaz ali pa Vi! — Če pa za stavo nimate poguma, zapomnite si in lažnikov kje drugod iščite!

Meščan.

Dovsko 16. avgusta. (Cveteča aloa — prav redka prikazen.) V Dolu (Lustthal) v grajščinskem vrtu sem včeraj videl 100letno áloo, ktera je te dni cvetje pognala in je bila ta dan že 4½ čevlja visoko steblo pognala. Okoli 7. ali pa 8. dne prihodnjega meseca septembra bo najlepše videti. Naj „Novice“ to naznanijo svojim bralcem, kajti kaj tacega se ne vidi vsako leto. — Za veliko dunajsko razstavo imam že mnogo pripravljenega. — V naši okolici so te dni gosence čez zelje planile tako, da ga mislijo vsega pokončati. Ni čuda po tolikih trumah belega metulja!

Jože Vode.

Iz Dovjega. M. L. — Veliko sem že bral v „Novicah“, kako se dela za to, da bi se kmetijstvo na višo stopinjo povzdignilo; zdaj se oskrbujejo dobra plemena, da bi se živina zboljšala, zdaj se priporoča in daje kmetiško orodje, da bi se delo olajšalo in še več drugih reči. In to je prav, da se na kmeta misli, vsaj on mora rediti sebe, svojo družino, gospoda in berača. Nikoli pa nisem še bral, *) da bi se bil kdo za to potegnil, da bi se v naši deželi vsaj nekoliko cena soli zmanjšala, ker je več kot na pol predraga. Da bi bila pol boljši kup, bi jo pa toliko več prodali, in zato bi nobene škode ne imela država, kmetu bi pa s tem veliko pomagali. Živina, če prav je dobrega plemena in če tudi dobiva dobro krmo, ako soli ne dobiva, ni nič iz nje, žalostna je, rada ne jé, uši jo jedó. Vsaj je vendar toliko soli v morji, da je nikoli zmanjkati ne more,

*) To pač je pomota! „Novice“ so napisale pretekla leta cele kupe papirja, pripovedovaje, kako se je kmetijska naša družba, kupčijska zbornica, mnogi poslanci v državnem zboru dunajskem leta 1868. potegovali za znižano ceno soli. Prosim Vas, da vzamete 1868. tečaj „Noviški“ v roke, in srce Vam bode veselja igralo, kako živ je bil boj za cenejšo sol; al kakor nam je nesrečna dogodba leta 1867., da so Avstrijo našo razkosili na dvoje (Cislajtani in Oggersko) prinesla mnogo drugo škodo, tako se je celó odpravila živinska cenejša sol, ker so Ogri (Magjari) tako hoteli! Al nadjamo se, da vendar sčasoma pridemo še do nižje cene soli, kajti potreba je preživa, da bi vlada mogla prezreti pravične pritožbe svojih ljudstev!

*) Ker je bil ta dopis že natisnjen, ko nam je došel drugi, tedaj ne bode treba drugoga natisniti.

draga je pa vendar tako, da pod nobenim cesarstvom ne tako, in zato je morejo ljudje in živina stradati. Kmet se trudi celi dan zato, da bi svojo družino pošteno preživil in preobilne davke odrahtoval, in še glažka vina si ne upa kupiti, da bi se preveč v dolgove ne zakopal; za sol mu čisto nič ne ostane, tako, da marsikdo mora jesti neslan gorenski močnik! Potrudite se tedaj vsi tisti, kateri se za kmeta živo poganjate, da se zniža cena soli; veseli bomo zapazili, da tudi Dovski kmetje bodo imeli svojo živinico v boljem stanu, pa ta zboljšek ne bo le samo za Dovsko faro, to bode za celo deželo!

Iz Ljubljane. — Rojstni dan (42.) presvitlega našega cesarja se je, kakor vsako leto, tudi v nedeljo 18. dne t. m. obhajal z veliko cerkveno svečanostjo in družimi slovesnostmi. Popoldne pa je gosp. deželni predsednik pogostil pri sebi mnogo gospôde, ki je navdušeno napivala na zdravje Njegovemu Veličanstvu. Nam pa je ta dan, ko smo z ljubljanskega grada slišali grom topov, se zdelo, ko da bi bili slišali ponavljati krepki glas vladarja našega do ministrov svojih: „mir mi naredite med narodi mojimi!“ In v tem spominu klicali smo radostni: Živio presvitli cesar Franc-Jozef! — Strelci mestni so obhajali cesarjev god s streljanjem na strelišči; al nevoljno so drugi mestjani grajali breztaktnost to, da med tem, ko je v cerkvi bila velika maša za cesarja, so strelci že streljali na tarče! Je morebiti to imelo znamenje biti „konfesijslozerije“?

— (*Iz seje deželnega odbora 16. avgusta.*) Ker županstva v ubožnih listih, ktere dajo ljudem, ki so v javnih bolnišnicah na ozdravljanji, mnogokrat ne povedó: ali ima dotični človek v tej občini domovno pravico ali ne, in ker se brez tega potrjila bolniški stroški ne prevzamejo na deželni zaklad, je deželni odbor sklenil, da se natisne obrazec (formulare) in vsem županstvom razpošlje, po katerem imajo narejati ubožne liste. Stvar je važna. Ako županstvo v ubožnem listu potrdi komu domovno pravico, ktere pa nima v tisti občini in morebiti tudi v nobeni drugi občini na Kranjskem ne, se pregreši zoper občino in zoper deželo, in je za to odgovoren, ker po takošnem ubožnem listu nakoplje županstvo občini dolžnost na glavo, da mora potem za takega človeka in oziroma tudi za njegovo družino skrbeti, dežela pa mora bolniške stroške po krivici za njega in za njegovo družino plačevati. — Na predlog c. k. deželnega šolskega sveta se je v proračun normalnega šolskega zaklada za leto 1873. postavil za zidanje šole v Bavti vasi znesek 400 gld. in za zboljšanje plače tamošnjega učitelja 100 gold. V zaupanji, da prihodnji deželni zbor to odobri, je deželni odbor pogorelcem v Zalogu pri Novem mestu dovolil 500 gold. podpore iz deželnega zaklada.

— (*Odbor družbe kmetijske*) je vzajemno s c. kr. vladnim komisarjem v poslednji seji sklenil, da za 7496 gold. 56 kr. državne subvencije se kupi bikov in junic ali krav Miricodolskega in Belanskega rodú toliko, kolikor se jih dobí, pa v tej razmeri, da se dve tretjini gori imenovanega denarja obrnete za nakup Miricodolske živine, ena tretjina pa za nakup Belanske (Möllthaler); gosp. odborniki Lasnik, Seunig in Šolmajer so dragevolje prevzeli nakupovanje konec tega meseca; — ovác Jezerskih in Trbiških se bode kupilo za 750 gold., gosp. Šolmajer je prevzel nakupovanje v prihodnjem mesecu; — Sufolških prešičev se bode kupilo za 1200 gld. tudi prihodnji mesec, kar največ mogoče že domá prirejenih od predlanskih v deželo pripeljanih. V tej seji je bilo tudi sklenjeno: učiteljem in soseskam, ki iz državne podpore za sadjerejo želijo sadnih drevesic ali murb, razglasiti oklic, da se že v jeseni oglasijo s svojimi

prošnjami, ki pa morajo pri učiteljih potrjene biti od okrajnega šolskega sveta in županije, prošnje sosesk pa od predstojnika dotične kmetijske podružnice in gosp. fajmoštra.

— (*Nauka v kmetijstvu*), ki je imel v Gradcu biti za učitelje ljudskih šol in kamor bi imelo tudi iz Kranjskega 5 učiteljev iti, ne bode letos — zato, ker se ni noben profesor našel, ki bi ta nauk razlagal. Čuden vzrok to!

— (*Poslednji občni zbor hranilnice ljubljanske*) je bil zanimiv na več strani. Sklenilo se je, nesrečnim Čehom darovati 500 gold., za dunajsko razstavo se je deželni komisiji dalo 1000 gold., — ob novem letu bode hranilnica začela dajati po 4½ gold. od 100 vloženih gold., in obresti bodo tekle od 1. ali 15. dne vsacega meseca; bukvice se bodo dajale brezplačno, dozda je moral vsak plačati 14 kraj. Živahna razprava pa je bila o tem: ali naj v Kranj hodita vsak pondeljek, ki je tržni dan, dva hranilnična uradnika kot opravnika njena, ali ne. Dr. Supan, ki se je večkrat sklicaval na „Slovenijo“, da bodo ljudje od nje lažje posojila dobivali, je zagovarjal potrebo, da se hranilnica vstopi na noge, in dr. Schrey mu je prikladal. Krepko zoper to sta — v duhu tudi predsednika g. Samase — govorila gospoda Seunig in Stedry; al nič ni pomagalo; z 12 glasovi zoper 10 je bil sprejet dr. Supan-Schreyov predlog, ki pri luči ogledan — ker zdaj še le pride, ko je družba Kranjskih meščanov vložila prošnjo vladi za napravo „gorenske hranilnice“ in tudi „Slovenija“ svoje delovanje bode začela — družega ni kakor nasprotovanje njima. Kolikrat prejšnja leta se je hranilnica nagovarjala, naj za olajšavo ljudem mandatare nastavi po deželi; al bilo je zmirom zastoj. Zdaj, ko so drugi začeli, zdaj pa le vmes! Čudno pri vsem tem pa je najbolj še to, da za oni predlog so glasovali tudi dekan Zupan, dr. Zupanec in prof. Peternel! Ali niso čutili, kamo oni predlog meri?

— (*Jedljive rabarbarice*) nam je g. župnik Pintar iz Breznice na Gorenskem sopet unidan poslal nekoliko za pokušnjo, ki je potrdila vso hvalo, ki smo jo jej v našem listu že očitno dali. Želeti je, da se ta rastlina močno razširi po naši domovini, ker je dobra na več strani: peresa, ako bi ne bila za špinjačo, so izvrstna za zavijanje putra; spomladi je zgodnja jed, še pred špargeljni; sicer se pa je celo leto. Rada raste na navadni zemlji. Kdor o tem še več zvedeti želi, naj se obrne do preč. gosp. fajmoštra.

— Na Šmarni dan je velika procesija iz vseh far ljubljanskih, katerim ste se pridružile še dve druge, šla na Dobrovo. Bilo je vernega ljudstva nad 15.000. Liberaluhi tukajšnji so svoje norce brili o „ultramontanski demonstraciji“; mi jim stavimo le to vprašanje: naj oni skusijo tako „demonstracijo“ za svoj ateističen liberalizem, da vidimo, koliko jih bo! Naj skusijo tudi tabor napraviti, da vidimo, ali jih bo 30.000, kakor je naroda našega bilo na Vižmarskem!

— (*Eksercicije duhovnikov kranjskih*) so se začele v pondeljek. 130 gospodov je zbranih v Alojzjevišču.

— (*Neki 3–4 judje*) hodijo po deželi in nakupujejo kite ženskih las. Povedalo se nam je, da naša dekleta po kmetih jim jih prodajajo po 4–5 gold.; oni jih pa potem prodajajo po 20, 30, 40 in še več gold. Če si tedaj že ktero dekle odrezati dá lepo kito, naj ta kinč ženski vsaj ne prodá po nič!

— (*Izlet „Sokolov“*) v nedeljo popoldne po Ljubljanci na posestvo Matevžetovo je neugodno vreme nekoliko begalo, al izbegalo ga vendar ni; prav dobro smo se imeli.